

SPV
1948-1989
PRAHA

LEDEN 1995/1

VĚRNÍ ZŮSTALI

Sdružení bývalých politických vězňů České republiky 1948 - 1989 - PRAHA

Svoboda projevu, slova a tisku je zaručena současnou českou ústavou, Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, jehož je signatářem (vyhláška min. zahr. věcí 4. 120/1976 Sb.). Listinu základních lidských práv a svobod - zákonem FS z r. 1991. Cenzura je nepřipustná. Rozumněji se tím jakékoliv zásahy státních orgánů proti svobodě slova a obrazu a jejich šíření hromadnými informačními prostředky. Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky a právo na svobodu projevu ústně nebo tiskem, případně jinými prostředky podle vlastní volby.

Do edičního roku 1995

Úmrtím br. Antonín Kroužka nastal začátek změn v redakční radě časopisu "Věrní zůstali", který skončil před Vánoce rozhodem redakční rady z důvodů nemožnosti pokračovat dále ve vydávání časopisu. Průměrný věk v redakční radě se pohyboval okolo konce sedmdesátí let a v některých případech překračoval osmdesátku. Ozývaly se zákeřné a dlouhodobé nemoci, takže někteří členové redakční rady nebyli dlouhodobě schopni vykonávat své funkce, což ohrožovalo nejen expedici, ale hlavně korespondenci i styk s dopisovateli, evidenci přicházejících článků a velice zatěžovalo i evidenci příspěvků, která sice byla vykonávána počítačem, ale v některých případech dosti nespolehlivě.

Počítačovou evidenci se podařilo nahradit mladšími lidmi, velice schopnými a tím vypadl první závažný důvod ke zrušení expedice. Dalším příznivým jevem bylo, že pracovníci expedice - s. Šišková a br. Pánek byli ochotni pokračovat dále v práci, bude-li ochota i jinde. Mimo řady mukulů byl získán pro práci na počítači i syn br. Lapáčka (18 let) a br. Ing. Handl naučil br. Pánka práci na počítači spolu se sestrou Ing. Kohoutovou. Ing. Kohoutová v minulých letech obstarávala tisk adres a dovolí-li to zdravotní stav, bude tento tisk provádět i nadále. Mimo to se hlásí ke spolupráci v redakci další pracovníci, takže bude zajištěn i přísun a evidence předplatného.

Sestra Obadálková se loni uvázala na rok 1994, bude-li mít čas, bude možno účetnictví provádět

na počítači a její práce by spočívala jen v pravidelné kontrole. Z těchto důvodů jsme se odhodlali začít s expedicí prvního čísla pro rok 1995 a pokračovat v měsíčních lhůtách po celý rok 1995.

Své čtenáře zdvořile žádáme o spolupráci a eventuelní pochopení obtíží, když to někde zaskřípe.

Nakonec bychom ještě neměli zapomenout na bývalé členy redakční rady a za jejich mnohaletou námáhavou a velice náročnou práci jim srdečně poděkovat nejen jménem svým, ale těch tisíců mukulů, kterým svou prací přibližovali muklovský svět a uctívali utrpení těch, kteří nepřežili. *LUPA*

Muklovská rekreace na Slovensku

Díky Ing. Emilu Šlosiarikovi a Standu Stránskému

Milou vzpomínkou na setkání ve Zvolení (komise pro zjišťování zločinů komunismu) bylo pozvání na týdenní pobyt v Nízkých Tatrách - Liptovský Mikuláš a Hotel Máj v Liptovském Jánu. Pozvání přišlo trochu náhle, ale času na obstarání jízdenek bylo dost, takže jsme s manželkou vyjeli v sobotu 10.12. večer z Dobřichovic, abychom v neděli ráno v 8 hodin vystoupili v Liptovském Mikuláši z rychlíku a přesedli na autobus, který nás dopravil do Liptovského Jána. Setkání se známými a přáteli už v rychlíku a nakonec před hotelem Máj bylo samozřejmě radostné, představování manželek i některých známých jmen s neznámými tvářemi se odbylo rychle a už přijelo auto, aby nám sdělila jeho posádka, že budeme bydlet v sesterském

hotelu Dumbier, asi 100 m dále a auto že přijelo pro nás. V Dumbieru jsme zaujali část 2. patra a obdělali pokoj 222. Pokoj byl dvoulůžkový s koupelnou a WC, s balkonem na severní stranu a s výhledem na Nízké Tatry. Po východu před hotel se nám ukázalo panorama zasněžených Vysokých Tater a hned bylo co fotografovat. Seznámení večer se slovenskou částí rekreace proběhlo skutečně bratrsky a po celý týden jsme se cítili jako doma, manželka vyslovila podiv nad tím, jak mohl Mečiar na Slovensku tak překvapivě vyhrát, když za celý týden jsme nepotkali ani jednoho člověka, který by mu fandil. Slováci sami byli dost rozpačití, když to měli vysvětlovat.

Dokončení na str. 8

Oznamujeme všem mukulům členům Sdružení politických vězňů ČR, že stálou kancelář je nyní na Praze 8 - Karlín, Křižíkova 97, kousek od metra a stanice elektr. dráhy č. 8 - stanice Křižíkova. Telefon 242 180 98.

Protokol o trestním oznámení

Policie České republiky, místní oddělení Benediktská 1, Praha 1.

Dne 7. prosince 1994.

JUDr. Stanislav Drobny:

V současné době vykonávám funkci předsedy Konfederace politických vězňů se sídlem Praha 2, Škrétova 6. Pražská pobočka č. 15 KPV má přiděleny od 13.8.1992 od Ústředí konfederace politických vězňů nebytové prostory v Praze 1, Na poříčí 6, 2. patro, v zadním domě. O tom je sepsán protokol o převzetí bytu od dislokační komise Praha 1 ze dne 13.8.1992.

Na pokladě přidělení byla sjednána nájemní smlouva, uzavřená mezi Bytovým podnikem Praha 1, státní podnik v likvidaci a Konfederací politických vězňů. Tato smlouva je uzavřena na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 6 měsíců a v odd. IV. této smlouvy, § 6 je konstatováno, že nájemce nesmí přenechat bytový prostor nebo jeho část do podnájmu bez souhlasu Bytového podniku.

Během letošního roku došlo k rozbrojům (rozbroje od roku 1991) mezi členy pobočky 15, Pražské pobočky KPV a její část založila novou organizaci - Sdružení bývalých politických vězňů ČR 1948-89. Tyto stanovy byly na MV zaregistrovány již 12.10.1994, ale zakládající členové to uvedli ve známost až 14.11.1994 na setkání mukul v Belvederu. O založení tohoto sdružení nehlasoval ani výbor pobočky KPV a ni členská schůze pražských politických vězňů, jichž je asi 1600.

Dne 23.11.1994 se dostavili zástupci pobočky KPV Praha i Ústředí KPV do kanceláře Na poříčí 6 aby převzali majetek a místnosti pobočky. Stanislav Stránský, člen Sdružení politických vězňů písemně souhlasil s tím, že vlastní předání připraví na středu 30.11.1994 a zařídí odstěhování soukromých věcí členů Sdružení.

Když se 30. listopadu zástupci KPV dostavili k převzetí, byly kanceláře uzavřené. Po čekání asi 30 minut, za přítomnosti notářky pí. Čapkové (zápis o jednání s notářkou je k dispozici), byl vchod do kanceláří uzamčen a zabezpečen. Čj notářského zápisu je NZ 307/94. Dne 30.11.1994 v odpoledních hodinách mi telefonoval člen Sdružení PV p. Nechvátal a chtěl vědět, kdy otevřeme kancelář.

Já jsem mu řekl, že tuto otevře-

me třeba okamžitě, ale jen k provedení předávací inventury. Dne 1.12.1994 bylo zjištěno, že někdo násilím vnikl do uvedených kanceláří, o čemž byl podán Státnímu zastupitelství v Praze návrh na zahájení trestního řízení pro vniknutí do kanceláří neoprávněnou osobou. Později se ukázalo, že do kanceláří vnikl p. Stanislav Stránský, člen Sdružení bývalých politických vězňů (SBPV).

Dne 7.12.1994, kdy členové Pražského výboru KPV si zajistili všechny písemné doklady, za přítomnosti ředitele Bytového podniku Praha 1 B. Součka, vyzvali přítomné, aby uvolnili prostory kanceláří. Zároveň ředitel Souček (řed. Souček je ten soudruh, který zakázal postavit výtah pro KPV Na Poříčí 6) oznámil Stanislavu Stránskému, že jeho pobyt v kanceláři je odporující nájemní smlouvě a právnímu stavu týkající se nebytových prostor. Stránský zpočátku argumentoval tím, že ve schválených stanovách SBPV je uvedena adresa Praha 1, Na poříčí 6, což však není pravda. Byl však ochoten vyklidit místnosti do 1.3.1995. KPV žádá průchod práva (podle komunistického zákona) a urychlené

předání místností v domě Na poříčí 6. V zájmu toho vyměníme zámek u hlavních dveří a jakmile SBPV bude připraveno vystěhovat soukromé věci, bude jim toto umožněno. U vnitřních dveří od kanceláří, respektive u místnosti, kterou užívá pan Stránský, bude vyměněn zámek s tím, že bude uložen u notáře do té doby, než p. Stránský sdělí, že je připraven na inventuru a vystěhování. Zároveň chci říci, že pan Stránský veřejně prohlásil, že v případě výměny zámku z naší strany třeba i za užití násilí do objektu vnikne. Rovněž hrozil fyzickým napadením osoby, která by se mu v tomto snažila zabránit.

Místnosti, o které je veden spor, jsou v užívání Pražské pobočky KPV a tato je nutně potřebuje k zajištění řádného chodu pobočky.

To je vše, co mohu k celé věci uvést. Protokol jsem si přečetl a jelikož souhlasím s mojí výpovědí, nežádám změn ani doplnění. Skončeno a podepsáno dne 7.12.1994 ve 14,45 hod.

Vypověděl: JUDr. Stanislav Drobny, v.r.

Přítomen: npor. Vedral, v.r.

Vyslechl: npor. Andrš, v.r.

Máme štěstí, že dr. Drobny nesoudil za totality. Provalu by bylo určitě mnohem více.

Otevřený dopis ÚV KPV - smírčí komise

"Boží mlýny melou pomalu, ale jistě". "Lež má krátké nohy".

Pražská organizace politických vězňů obdržela dne 30.9.1994 dopis smírčí komise KPV, kde nás informuje o vyloučení agentů StB Čeňka Sováka a Františka Melichara z KPV. Nevím proč se nyní k tomu odhodlala, když doposud je všude obhajovala. Na návrh předsedy pražské pobočky bylo asi 100 členů z pražské pobočky v roce 1993 vyloučeno, včetně oněch zakládajících členů Melichara a Sováka.

Za vyloučení agentů StB a poukazování na nešvary v KPV jsem byl na návrh p. Šťastného, Findejse, Pernického vyloučen z KPV a zároveň zbaven funkce předsedy pražské pobočky KPV, podle Rady ÚV KPV pro neprokatelné nepravdy!!

Pánové Šťastný, Findejs, Pernický, Podpěra, Nerad a další rozpoutali nehoráný útok proti mně a současně proti pražské pobočce

KPV, že dnes není možno žádným způsobem udržet jednotu KPV. Zvláště na Radě KPV v květnu 1993, kdy pan Pernický prohlásil, že jsem se dopustil zločinu tím, že jsem odvedl v roce 1949 do NSR ženu, kterou jsem tam nechal v bezpečí. (Snad jsem ji měl přivést zpět, aby zde byla zatčena.) Rovněž mě pan Frant. Straka obvinil, že jsem zločinec, za velkého aplausu celé Rady KPV, byl podán návrh na mé vyloučení z KPV, což později Rada a ÚV KPV realizoval. V této době časopis VZ napsal, že v KPVČ je organizován "KLÍN". Dnes je to potvrzeno. Smírčí komise při KPV dnes potvrdila, že agenti StB KPVČ zakládali. V březnu 1992 byl svolán starý a nový výbor KPVČ, kterého se zúčastnili za starý výbor: Pernický, Melichar, Sovák, Puflerová, Hojerová, Sakmar a Struska. Nový výbor byl ve složení Drobny, Findejs, Šťastný, Stránský, Kavalírová. Po celou dobu jednání byl napadán předseda

pražské organizace KPV Stanislav Stránský. Jak uvedl p. Pernický, měl jsem udělat z Melichara pomluvami agenta StB, stejným způsobem mě napadal p. Sovák a pí. Puflerová, na pomoc jim přispěchal p. Šťastný a p. Findejs, který prohlásil "já je budu vždy obhajovat" (pozn. StB). Dnes má pravdu předseda pražské organizace St. Stránský. Vy jste museli přiznat, že KPVC byla obsazena agenty StB.

Jistě je vám znám další nepřijemný úkaz kolaborace a zrady, případ p. Pernický. První a čestný předseda KPVC je signatářem prohlášení a souhlasu s okupací ČSSR vojsky Varšavské smlouvy a svým podpisem souhlasil s vraždami, která tato vojska spáchala na

našem obyvatelstvu. Souhlasil s 20-letou okupací naší země. Od roku 1968 až 89 kolaboval s komunistickým totalitním systémem. Podle stanov KPV by měl být p. Pernický ihned vyloučen z KPV podle zák. 198, § 5, odst. F. Neučiníte-li tak, pak se přiznáte k bolševické ideologii. Teď chápeme, proč tak neurvalý útok na pražskou pobočku. Pod vedením těchto udavačů a zrádců přesně vykonáváte dané příkazy. Nedivíme se, že vy je a oni vás obhajují. Tak byla na jejich pokyn utvořena nová pobočka KPV, nazvaná č. 150. I kvalita členů je příkladná. "Svůj k svému". Bývalá táborová elita, která o nás rozhodovala i v kriminále, dnes ovládá KPV, úderníci, kteří nám zvyšovali normy, připravovali socialistické

závazky, že budou čím dál, tím více plnit normy a rebovat naše národní bohatství a posílat je do země jejich bolševických mocipánů. Za to dostávali pochvaly, měli návštěvy a mohli se někteří i v kriminále oženit. Odměnou bylo vysoké kapesné, velké částky jim byly připsány na konto a když šli domů, skoupili celou "Armú" a nesli si vysoká konta. Po návratu domů do civilu byli odměněni dobrou prací dle výběru. Tito výtečníci po propuštění dokonce navštěvovali vysoké školy. Vesměs podepsali spolupráci. Nevíme proč používají členové smírčí komise titul JUDr., když jim náleží pouze Dr. Já jsem byl vyloučen Radou KPV na přání p. Šťastného, Findejse, Pernického. Kdo jsou tito pánové?

Stanislav Stránský

Kdo je kdo

Ptám se sám sebe zdali mám pravdu či ne. A sice v č. 6 Zpravodaje byla uveřejněna jména zakládajících členů KPVC v roce 1989. Mezi těmi bylo i jméno Josef Lánský, znám jej dlouhá léta. A tak si vzpomínám jak do otcova závodu přišel v uniformě Moravcova "Kuratoria" v černých kalhotách, šedá vojenská uniforma s kordíkem u pasu, byl jsem překvapen a řekl jsem mu své. Pak jsem ho viděl na Strahově jako atletického činovníka ČSTV oddílu atletika, dále jsem jej vidával jak u hokejového národního mužstva otvíral dvířka a plácal hráčům za výkon. Při náhodném setkání v Praze obklopen žáky, informoval mě, že dělá pom. trenéra a že si tím přivydělává. Pak jsem se sním setkal na lágru Svatopluk, neptal jsem se ho za co tam je a kým byl souzen.

Ale dnes je mi dost podivné a sám si nedovedu představit, když byl v ČSTV, že nebyl vyloučen, když byl souzen Státním soudem a že přesně věděl, kde se má pohybovat, aby se zase vetřel do děje, že by o něm v KSČ nevěděli kde se pohybuje, to se mi nechce věřit a mám na celý jeho život svůj názor.

Co vím o Josefu LÁNSKÉM (Lankamérovi) za svého života. Byl zákazníkem v dílně mého otce v Praze 1 Husově ul. 26 (dnes Stře-dočeská galerie) byl činný v klubu "Malostranská šlechta" a již tenkrát pracoval v atletické unii. Obstarával maličkosti pro sport.

Pracoval u fy: Meinl jako příručí, říkal, že hraje hokej v zákovském družstvu LTC, za protektorátu byl

činovníkem v Moravcově "Kuratoriu", přišel se ukázat v uniformě, černé kalhoty, šedá vojenská blůza něm. barvy. Další ze setkání bylo na "Svatopluku" v roce 1948-49? Další setkání bylo před školou na Petřském náměstí, byl v kruhu žáků prý hokejistů, že si prý přivydělává treninkem. Jak je možné a pro mne nepochopitelné, že když byl souzen státním soudem se mohl pohybovat jako činovník na atletických závodech na Stahově a u hokejové reprezentace.

A pak jsem byl šokován, když jsem jej viděl v televizi jako člena zakládající KPVC v Žitné ul. č. 47. To přece není přirozené a vede tak k úvaze, po našich životních zkušenostech, že byl tak přesně o všem informován? O nás přece všechno věděli a byli jsme hlídání, jeho ne.

J. Červenka, Praha 4

P.S. Dnes opět pan Lánský figuruje na předním místě, krycí jméno "ZAJÍC".

Nepodepíšeš - nedostaneš!

Jsem si vědom(a), že

1. členství v Konfederaci politických vězňů je NESLUČITELNÉ se členstvím v opozičním "Sdružení bývalých politických vězňů" založeném Stanislavem Stránským.

2. případným členstvím ve "Sdružení" ztrácím nárok na výhody

získané KPV pro své členy.

Nesouhlasím proto s případným převedením svého členství do "Sdružení" a zůstávám nadále členem Konfederace politických vězňů.

Praha, 4.12.1994

Podpis: .....

*Podle vzoru KSČ.
Ing. Mirko Šťastný
Dr. Naďa Kavalírová
Dr. Dušan Chval*

Kdo lže ten krade

V národní domě na Vinohradech dne 4.12.1994 jste obdržely letákpánflet, který jste podepsali a kde na každého byl učiněn nátlak, aby jste zůstali jako člen KPVC, jinak prý ztrácíte nárok na výhody získané v KPVC.

Odpovídáme: je to podvod a lež ze strany KPVC. Opět teror a šikanování politických vězňů jako za KSČ. Jsou to způsoby vedené totalitním způsobem. Výhody jsou vydávány podle zák. 119/90 pro všechny rehabilitované, aniž by byl členem kterékoliv organizace (SPV, KPV). Další lež vypracovaná v KPVC je, že Stránský založil Sdružení politických vězňů. Stránský je členem zakladatelů. To co vyjde z KPVC je podvod a LEŽ. Nic jiného neumí. Opět potvrzeno, že KPVC zakládali agenti a spolupracovníci StB. Ovládají jak rozsávat zlo a lži.

Zůstaň členem SPV (Sdružení politických vězňů).

Přepadení kanceláře Sdružení bývalých politických vězňů Praha

Deset mužů, členů ÚV KPV ČR Praha, Škrétova 6 v poledních hodnách dne 23. 11. 1994 vniklo do místnosti Sdružení bývalých politických vězňů 1948-89 a Nadace pro uctění památky obětí komunismu v Praze 1, Na poříčí 6 s tím, aby všichni opustili místnosti, vzali sebou jen svoje osobní věci. Tuto akci za přítomnosti p. Drobného vedl p. dr. Josef Plocek. Akce byla připravovaná velmi pečlivě a podle prohlášení pí. Kavalírové nesměla nikomu o tomto dát své sdělení. Tento přepad, přímo profesionální, nám připoměl nedávnou dobu, práci StB, kde chyběli jen pistole. Po velmi ostré diskusi došlo pak k dohodě v tom smyslu, že se sejdeme dne 30.11.1994 v 9,00 hodin v Hybernské ul. č. 6 s tím, že dojde k převzetí místností. Byl sepsán protokol, který diktoval p. dr. Plocek a sepsán p. Slabákem.

Dne 30.11.1994 se žádný ze jmenovaných na domluvené místo nedostavil. Naopak, všichni se sešli v domě Na poříčí 6, kde sídlí Sdružení bývalých politických vězňů ČR a Nadace spolu s redakcí časopisu "Věrní zůstali". Zde pak vstupní dveře zajistili řetězem a uzamkli vysacím zámkem. Zámek FAB pak zalepili lesklou lepící páskou, na které je podepsán p. dr. Drobný. Dr. Josef Plocek nám pak sdělil při osobní rozmluvě, že byl přítomen tomuto aktu notář, kterého si pozvali a za jeho přítomnosti toto za jeho souhlasu provedli, jako důkaz oprávněnosti. Tímto aktem zabránili vstup do místností Nadace, Sdružení bývalých politických vězňů i redakce časopisu "Věrní zůstali". Tuto akci vedl p. Drobný, Šťastný a Podpěra a tak se projeví před celou muklovskou veřejností, kdo oni jsou. Že by v nich přetrvávalo rudé násilí a že jsou snad schopni všeho a nedej snad Pán Bůh ..... musíme zachovati ostražitost. To jsou reprezentanti ÚV KPV ČR a jsou to političtí vězni nebo lidé, které se pod touto iniciativou schovávají.

Museli jsme nahlásit tuto kauzu na Policii v Praze 1. Protokol byl sepsán na Policii v Praze 1 a byl ukončen v 17,20 hod. dne 30. listopadu 1994. Poté jsme řetěz odstranili, odlepili pásky a oznámili

tlf. p. Šťastnému, že místnosti jsou otevřeny a aby si p. Podpěra přišel po řetěz a zámek, který zakoupil.

Co bude dále nevíme, co p. Drobný a spol provede dalšího. První obětí byl Náchod, poté České Budějovice a dnes to byla bývalá pražská pobočka č. 15, která byla trnem v oku od prvopočátku vedení KPVČ (StBákům) a v ní figuroval pan Dr. Drobný jako předseda kárné a smírcí komise.

Pane Drobný a spol a p. Šťastný, kdo je další na řadě? Co budete s námi dělat. Zlikvidovat se vám nás nepodařilo, vše jste nám odcizili, ukradli. Budete nás udávat, zavírat nebo dokonce věšet? Je to likvidace muklů přesně podle scénáře vypracované agenty a spolupracovníky StB.

Stanislav Stránský

Funkcionář Českého svazu protifašistických bojovníků č. 6-7

Proto zásadně odmítáme antisovětlismus, proto chceme konkrétními činy přispět k upřímné a důvěryplné spolupráci se Sovětským svazem a dalšími socialistickými zeměmi v duchu postulatů rady Komunistických a dělnických stran v Moskvě.

Stanovisko federálního výboru Československého svazu protifašistických bojovníků k závěrům květnového zasedání ÚV KSČ:

Československý svaz protifašistických bojovníků na svém zasedání dne 24. června 1969 posoudil politické dokumenty ÚV KSČ přijaté v dubnu a realizační směrnice přijaté koncem května t.r.

a vyjádřil s nimi plný souhlas.

Současně bezvýhradně uznává vedoucí úlohu KSČ ve společnosti a v Národní frontě. Protifašističtí bojovníci v českých zemích a na Slovensku od samého začátku boje proti fašismu uznávali KSČ jako rozhodující sílu v tomto boji, která si získávala vážnost, autoritu a uznání u všech pokrokových skupin našich národů.

Vyjadřujeme názor většiny odbojářů, že KSČ má i v současné době plnou podporu a věříme, že vedení KSČ bude i nadále uplatňovat všechno pozitivní v polednové politice a nepřipustí v budoucnosti návrat k padesátým rokům a k diskriminaci odboje a odbojářů.

Protifašističtí bojovníci ČSSR si plně uvědomují, že náš úspěšný socialistický vývoj a bezpečnost našich národů v budoucnosti jsou možné jedině v pevné jednotě a především v pevném svazku se SSSR.

V souvislosti s tím schvalujeme úsilí ÚV KSČ a Národní fronty o zlepšení soudružských vztahů k zemím socialistického tábora a SSSR; protože jen v bratrské jednotě s těmito zeměmi můžeme dosáhnout všech ideálů, za které jsme společně bojovali.

Federální výbor ČSSPB pevně věří, že všichni odbojáři naší vlasti vyvinou úsilí k tomu, aby politické závěry dubnového a realizační směrnice květnového pléna ÚV KSČ byly postupně uvedeny do našeho života.

Nechť je 25. výročí slavného Slovenského národního povstání rokem úspěšného nástupu k vyřešení naléhavých vnitropolitických a ekonomických problémů i rokem realizace všeho kladného co přinesl leden 1968.

Pernický Rudolf, Suchdol
Proto Pernický zakázal politickou činnost v KPVČ.

Rozhodnutí Ústavního soudu ČR

V Brně dne 12.1.1995

Vážený pane Müllere,

na Vaši žádost Vám nemohu zaslat žádné podklady z naší rozhodovací činnosti, neboť Ústavní soud se výkladem uvedených pojmů dosud speciálně nezabýval. Zasilám Vám však kopii **rozhodnutí Vrchního soudu v Praze**, publikovaného v právních rozhledech a doufám, že Vám alespoň trochu pomůže. **Na toto rozhodnutí poukazuje i Nejvyšší soud ve svém souhrnném stanovisku k restitučnímu zákonu.**

Pokud jde o "tíseň za nápadně nevýhodných podmínek", mohu Vám pouze sdělit, že podle obecného výkladu, jak je mi známo, jde o dvě podmínky, které musí být splněny společně (§ 6 odst. 1 písm. g) zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, § 6 odst. 1 písm. k) zákona č. 229/1991 Sb. o půdě, § 49 občanského zákoníku).

S pozdravem

JUDr. Miloš Holeček
místopředseda Ústavního soudu ČR
Příloha: kopie rozhodnutí

Vrchní soud v Praze: K výkladu pojmu "tíseň za nápadně nevýhodných podmínek"

Tíseň a nápadně nevýhodné podmínky ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. g) zák. č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, je třeba posuzovat odděleně, byť věcně, případně skutkově spolu často úzce souvisí, jako dva předpoklady, bez jejichž současného naplnění v době právního úkonu nelze opodstatněně uplatňovat právo podle uvedeného ustanovení.

Tísni se rozumí objektivní hospodářský nebo sociální, někdy i psychický stav, jenž takovým způsobem a s takovou závažností doléhá na osobu uzavírající smlouvu, že ji omezuje ve svobodě rozhodování natolik, že učiní právní úkon, který by jinak neučinila.

Rovněž nápadně nevýhodné podmínky musí objektivně existovat v době právního úkonu a nemohou spočívat v subjektivním cítění dotčené osoby. Zda jde o nápadně nevýhodné podmínky, je nutno posuzovat vždy konkrétně, podle okolností daného případu. U uplatněných smluv půjde především

o posouzení, zda nebyla porušena ekvivalentnost smluvených vzájemných plnění. Jinou v tomto smyslu relevantní skutečností by mohly být pro kupní smlouvu dotčenou osobu značně nevýhodné smluvní podmínky či vedlejší ujednání, souvisící s předmětem plnění, které by ji ve svých důsledcích významně a zjevně znevýhodňovaly v porovnání s před smluvním stavem.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5.3.1993 sp. zn. 3 Cdo 47/92.

Z odůvodnění: Žalobci jako bývalí podíloví spoluvlastníci domu s vedlejšími stavbami a stavební parcelou se po úpravě žalobního návrhu domáhali, aby žalovanému bylo uloženo uzavřít s nimi dohodu o vydání uvedených nemovitostí s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1 písm. g) zák. č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. V předmětném domě i v minulosti byla umístěna restaurace, jejímž provozovatelem a nájemcem se v době likvidace živností a socializace služeb stal žalovaný. Nájemné i po jeho pozdějším zvýšení bylo vždy natolik nízké, že z něho po odpočtu daní a poplatků nemohly být hrazeny potřebné opravy a údržba domu. Neutěšený stav dospěl do situace, kdy rozpočtové náklady na opravu vystoupily v roce 1979 až na 184 992,- Kčs. Žalobcům, kteří jako důchodci nebyli dobře situováni, nebyla poskytnuta půjčka ani od peněžního ústavu, ani od nájemce, takže nebyli s to předpokládané náklady oprav uhradit. Proto museli akceptovat nabídku odprodeje za nízkou cenu 98 196,- Kčs stanovenou podle tehdejších předpisů. Kupní smlouva byla uzavřena 30. listopadu 1980, přičemž později byl žalobcům nadto vydán zůstatek prostředků na vázaném vkladu na fondu oprav a osobního účtu. Uzavření kupní smlouvy žalobci navrhli žalovanému v obavách, aby vzhledem ke stavebnímu stavu předmětné nemovitosti o ni nepřišli bez náhrady.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že kupní cena byla naopak stanovena vyšší částkou, než odpovídala skutečné hodnotě žalobci prodávaných nemovitostí.

Okresní soud žalobu zamítl

a uložil žalobcům zaplatit žalovanému náklady řízení. Zamítavé rozhodnutí okresní soud odůvodnil tak, že k úspěšnému uplatnění nároku na vydání věci podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. g) zákona č. 87/1991 Sb. je třeba splnění dvou podmínek, totiž že kupní smlouva byla uzavřena jednak v tísní, jednak za nápadně nevýhodných podmínek. Podmínka tísně žalobců byla splněna, neboť ze skutkových zjištění vyplývá, že posuzovaný právní úkon byl činěn v takovém klimatu doby, kdy soukromým vlastníkům podobných nemovitostí nebylo umožněno disponovat s nimi dle volné úvahy, aby je ekonomicky využili, a byli tím nepřímo nuceni k jejich darování či prodeji do státního socialistického vlastnictví. K tísní žalobců přispěla skutečnost, že byli nuceni správními orgány k velmi nákladným opravám nemovitostí, aniž by jim však bylo umožněno získat k využívání těchto nemovitostí dostatečné finanční prostředky. Žalobcům se však nepodařilo prokázat splnění podmínky uzavření kupní smlouvy za nápadně nevýhodných podmínek, neboť kupní smlouva byla sepsána řádně a cena nemovitosti byla určena v souladu s právními předpisy. Skutečnost, že bylo možné dosáhnout podstatně vyšší kupní ceny, která by převyšovala ceny stanovené znaleckými posudky, v případě, že by se nemovitost prodala jinému subjektu než státu, nenaplňuje znak nápadně nevýhodných podmínek. Přitom žalobci nenamítali, že kupní cena byla stanovena v rozporu s tehdy platnými cenovými předpisy. Důvody, které žalobci v řízení uplatňovali, představují jen okolnosti naplňující znak tísně. Žádné okolnosti, které by svědčily pro naplnění zmíněné další zákonné podmínky, okresní soud nezjistil.

Redakčně upraveno

Odpouštět těm, kteří si to zaslouží

Je u nás v posledních třech letech mnoho těch, kdo odpouštějí nikoli z poutivé lásky k bližnímu, ale z neúcty k právu a k spravedlnosti, a z neúcty k těm, kdo se stali obětmi zločinů; kdo odpouštějí neoprávněně, lacině, lehkomyšlně, neplatně. Odpouštění je slovo velké a důstojné, a vyznačuje stejně velkou a důstojnou skutečnost, ale mnoho lidí toho velkého slova nyní v obtížném polistopadovém období zneužívá a důstojnou skutečnost odpouštění bezostyšně falšuje a činí to tím, že vyžadují odpouštění pro lidi, kteří odpouštěním doslova pohrdají, protože svůj zvrácení systém hodnot nikdy nezměnili a proto své špatné minulosti nelitují, přičemž někteří lítost jen účelově předstírají. Za všemi zločiny komunismu udělat "tlustou čáru". Kéž by si ti samozvaní "odpouštěči" konečně už uvědomili, že nemají žádné právo odpouštět a odpouštění vyhlašovat za ty, kdo deset a více let zakoušeli bezprávi komunistických věznic v letech nejhorších, a sami třeba neodpustili, a že nemají právo odpouštět za vdovy, vdovce, děti a vnuky všech takto postížených.

Špatné je, že všelijaké to falešné odpouštění, odpouštění z pohodlnosti a slepoty a dalších příčin, znesnadňuje a oddaluje odpouštění pravé, ať už pochází z křesťanské víry nebo jen z vrozené pokory a čistého lidského citu.

Myslím nyní na ty bývalé komunisty, kterým sám Bůh odpustil. Viditelnost Božího odpouštění je při těchto lidech v tom, že se ještě dlouho předtím, než se komunistická vláda ve střední Evropě zhroutila, probudili ze svého poblouzení a vynasnažili se odčinit svou někdejší službu prolhanému režimu tím, že se konečně sami proti násilnictví toho režimu veřejně postavili. Pokud se tito lidé dopustili činů trestných podle právního řádu republiky, ať jsou postaveni před soud, protože my lidé nemáme právo lidskou a Boží spravedlnost směšovat, a protože lidská spravedlnost má platit. A zároveň, pokud jsou při těchto lidech stále ještě viditelné některé závažné komunistické deformace v myšlení a jednání, ať nezastávají odpovědné funkce a nezdržují náš návrat k demokracii.

Nechceme-li však bývalým ko-

munistům přehlížet jejich horší minulost původní, nesmíme jim přehlížet ani jejich lepší minulost pozdější. Zpronevěřili bychom se masarykovské demokracii, kdybychom těm komunistům, kteří se ještě včas začali proti totalitnímu režimu angažovat, jejich prokazatelné zásluhy na obnově demokracie neuznávali, a kdybychom trpěli, aby se jim veřejně přičítaly špatné činy, kterých se nedopustili - to obojí totiž nesmíme činit ani těm, kdo nepřestali věřit v ušlechtilou podstatu komunismu - a kdybychom odmítali přijmout je za partnery v rozhovoru.

Jsem jeden z toho mála politických vězňů, kteří nebyli vězněni v letech padesátých, ale až v letech osmdesátých. Ale právě proto, že jsme byli nejhoršího komunistického bezprávi ušetřeni, je naší

povinností, abychom podpořili spravedlivý požadavek vězňů z let padesátých. Přibývá těch, kdo volají, aby zločiny komunismu, spáchané ve všech zemích světa, byly podle návrhu ruského pravoslavného kněze Gleba Jakunina posouzeny morálně kompetentním mezinárodním tribunálem. Mnoho lidí je dnes v České republice zneklidněno tím, jak nás předhání Spolková republika Německo, kde trestné činy, spáchané komunisty v NDR během celého trvání toho státu nejsou promlčeny a přicházejí před soud rychleji než u nás. Zločiny spáchané v padesátých letech nemají být potrestány z pomstychtivosti. "Nejsme jako oni", řekl pan prezident, v jehož dobré úmysly a dobré svědomí věřím. Aby trestné činy spáchané za totalitního režimu přišly před soud, žádám proto, aby se zvýšil respekt k právnímu řádu.

-dus-

7. března budeme oslavovat 145. výročí narození T. G. Masaryka

Sdělujeme všem našim mluvkům, že naše Sdružení politických vězňů organizuje zájezd do Lán. Kdo bude mít zájem se těchto oslav zúčastnit, ať se přihlásí v kanceláři SPV v Karlíně.

Odjezd autobusu bude dne 4. 3. 1995 v 9,00 hodin z Karlína - Křižíkova 97 (před kanceláří SPV).

Starý systém je povalen - toho by neviděl jen slepý; běží teď o to, provádět nutnou národní organizaci a reorganizaci s poznáním zásad a s plným vědomím - tomu však, nemáme-li budoucnost ponechat náhodě a jejím osobám, je teď především potřeba veřejné diskuse. Blaze nám, že o našich životních potřebách můžeme a chceme jednat odkrytě, odkrytě nejen před světem, ale i před sebou samými. Jen tak náš národní život a jeho zájmy mohou se stát životem a zájmy světovými ...

T. G. M. O naší nynější krizi

Jaký bude časopis "Věrní zůstali" v roce 1995?

Odpověď je velice jednoduchá - časopis bude takový, jací budou muklové. V poslední době vznikla v muklovstvu naprosto nebyvalá nenávisť mezi jednotlivými členy i mezi pobočkami a i v pobočkách, projevuje se stáří, únava dlouhodobým vytižením a tím se znásobuje úbytek intelektuálních schopností, zapomíná se, vznikají zbytečné spory a i hádky, nakonec došlo i k rozdělení organizace a když se na věci podíváme řečeno "pod lupou", zjistíme, že příčinou jsou sobectví, karierismus, touha po majetku i vědomí vlastní důležitosti. Z toho vyplývají diktátorské touhy na všech úrovních, hlavně touha ovládat druhé a to násilím, pomlouvami, manipulací s lidmi a samozřejmě lži, nedodržováním slova - prostě využitím všech po ruce jsoucích možností k opanování a zotročení vždy svobodných a svobodomyslných muklů.

To, co desítky let nebyli schopni dokázat bachaři s houfy práškačů, je dnes beze studu užívanou praxí a životní samozřejmostí. Náš časopis nikdy nebyl nositelem pomluv ani nesmyslných útoků, někdy bylo nutno se bránit a i to jsme dělali velmi spoře, naší zásadou bylo nepřípouštět debaty nebo rozhořčené rozpravy, protože tyto prostředky nikam nevedly a působily rozkol.

Proto nový ročník časopisu nese podtitulek "časopis všech lidí dobré vůle". Nějak jsme na tu naši muklovskou příslovečnou dobrou vůli zapoměli a vůbec ji nevedem ve vzájemném styku.

V minulosti jsme si přivlastnili titul hrdinství a **velmi zapomínáme**, že jsme vynechali velkou řadu lidí, kteří trpěli za komunismu snad i více než my, ale mezi mukly se nedostali, protože je nikdo nedopadl a neodsoudil, nevíme nic o babičkách a dědečcích, kteří vychovali řadu muklovských dětí, když táta s mámou byli ve vězení, přijmuli jsme mezi sebe i takové, kteří neměli s politickou prací nic společného a seděli za hospodářské "haj husičko haj" nebo jiné popěvky. Politické paragrafy dostávali i neplniči dodávkových povinností a roznašeči drbů, když naštváli nějakého soudruha. Všechny tyto lidi přijímáme, aniž bychom se trochu více zajímali o to, co dělali za komunismu a spokojujeme se zněním paragrafu v obžalobě. Mnozí zapomínají i na své děti,

kteří nemohly chodit do střední nebo vyšší školy, protože politicky nevyhovovaly - zde se mísila "vina" rodičů s "vinou" dětí a jsou známy i případy, kdy dítě bylo trestáno, protože neslo křížek při pohřebním průvodu na hřbitov.

Samozřejmě nemůžeme tyto věci uvést všechny do nějakého pořádku, ale je možno pro ty lidi, kteří sice nejsou členy KPV, ale aktivně se účastnili protikomunistické činnosti vyžadovat nějaké odškodnění, je-li jejich činnost prokazatelná. Protože dKPV je organizací vymírající a přestárlou, bylo by možno z mladších lidí za komunismu bojovně aktivních vybírat členy do sesterských organizací, které by postupně přebíraly úlohu KPV. Podobným způsobem je totiž vedeno na Slovensku, kde KPV je zanedbatelnou organizací a její úlohu postupně přejímá organizácia pronásledovaných komunismom, která má mnohem početnější a významnější členskou základnu, účastníci se velmi čile práce při komisi OSN pro zjišťování zločinů komunismu. Při předvánočním týdenním pobytu na Slovensku se členové redakční rady "Věrní zůstali" dohodli, že počet odběratelů 30 pro Slovensko bude postupně zvyšován a náš časopis bude otiskovat jejich příspěvky pod titulem: "Teraz hovoria Slováci". Byl dohodnut i způsob distribuce.

Pro náš časopis tedy se do budoucna rýsuje dobrá perspektiva být spojovacím prvkem tam, kde hrozí rozkol nebo dokonce likvidace muklovského a protikomunistického hnutí. Je to úkol velice čestný a záslužný nejen tím, že se opět muklové dávají dohromady, ale i tím, že se do zástupu trpících přibírají ti, kteří bojovali a asi i dodnes bojují za práva utlačených a pronásledovaných bez nároků na odměnu jen pro touhu po vítězství pravdy, dobra a lásky.

Další nutností, která volá celé muklovstvo na celém území české republiky je touha po opětném svolání Valné hromady. Tato instituce od voleb v Jihlavě, resp. od voleb provedených někde na schůzi Rady vlastně přestala existovat a ve Stanovách je zcela nahrazena shromážděním zástupců poboček (paragr. 17.1). Je nutno, aby se na valné hromadě důrazně projednaly některé postupy proti

organizacím i jednotlivcům a aby nebylo možno užívat diktátorských a nedemokratických metod. Jestliže vedení KPV nebude ochotno skutečnou Valnou hromadu svolat, donutí tím muklovstvo i nás k provedení akcí, vedoucích k uskutečnění této muklovské touhy. Toto je asi souhrn nejbolestnějších požadavků muklů na naše muklovské instituce, časem se určitě objeví požadavky další, které budeme otiskovat v úvodní části časopisu.

Další obtíž je v poslední době téměř neuskutečnitelná vazba mezi pobočkami a časopisem. Mimo některých zvlášť houževnatých dopisovatelů, kteří se nedali odradit tím, že jsme jim neměli čas odpovědět, se styk mezi časopisem a pobočkami omezil na nejmenší nutnou míru. I v tomto bodě chce nová redakční rada provést změnu k lepšímu - jednak navazovat styky s pobočkami při návštěvách (vzájemných), jednak přijímat příspěvky jednotlivých dopisovatelů a tyto příspěvky uveřejňovat dle dohody s dopisovatelem buď v původní šíři nebo dle vzniklé potřeby s event. úpravou textu, ale nikdy bez svolení dopisovatele.

Toto první číslo ročníku 1995 je ještě posíláno na všechny loňské předplatitele, druhé - únorové - číslo bude posíláno jen na ty předplatitele, kteří si předplatí odběr časopisu. Expediční doba v únoru bude 15.2., možnost zpoždění max. 2 dny.

Náklady na předplatné nechceme příliš zvyšovat, mluví se mnoho o zvyšování cen - státní úřady připouští inflaci asi 10%, v novinách se mluví i o větších částkách. Předplatné na rok 1995 tedy stanovujeme ve výši 90 Kč. V případě, že cenové relace nestoupnou příliš, vydáme stejně jako v předchozích letech jedno prázdninové číslo zdarma. V případě, že vzestup cen bude podstatně vyšší, vydání prázdninového čísla odpadne.

Příspěvky i korespondenci adresujte do doby přestěhování časopisu na adresu: Lumír Pánek, Pražská 673, Dobřichovice, PSČ 252 29. Dojde-li ke změně adresy, budeme odběratele informovat v následujícím čísle časopisu buď zdůrazněným tiskem nebo přiloženým listem.

S přáním všeho dobrého v novém roce 1995 a s touhou po úspěšné spolupráci Vám všechny zdraví *red. rada časopisu "Věrní zůstali".*

Co je fundamentalismus?

V poslední době je v novinách stále více článků o vražedných akcích muslimských fundamentalistů ve všech světadílech, až nám z toho přechází mráz po zádech, když si vzpomeneme, že by takové akce se mohly objevit i u nás. Mnoho lidí, jak slyší jen slovo fundamentalismus, již je naježeno a plní opovržením, aniž by měli tuchu, co je to za hnutí, co chtějí a proč se uchylují k metodám, které by u nás nemohly obstát.

Za prvé se ty hrozné věci dějí v zemích muslimů, kde je zcela jiný způsob myšlení i hodnot a za druhé někdy ani ti novináři, co o těchto věcech píší, nemají sami jasno o tom, co vůbec ten fundamentalismus je.

Kdybychom začali naučným slovníkem, tak bychom se dozvěděli, že tento směr vznikl na konci minulého století vytištěním tzv. článků fundamentálních (tedy základních), které žádají postup k morálce a zákonnosti, odstranění nebo alespoň omezení zločinnosti, zavedení vzájemné úcty v lidských vztazích i ve vztazích mezi jednotlivými generacemi, poctivost v jednání - prostě to, po čem všichni hlasitě voláme a co nám naši politikové zatím velmi málo dopřávají.

Mluvíme-li o minulém století, tak to jsme daleko pozadu, protože první známé fundamentální články byly uveřejněny asi tak před 3 000 lety na hoře Sinai židovskému vůdci Mojžíšovi a od něj se tyto články rozletěly po celém světě pod názvem: "Desatero Božích příkázání". Staly se základem všech zákoníků světa (mimo komunistických) a Židé dle nich žijí dodnes, křesťané je též

znají, protože jsou součástí Starého zákona v Písmu sv.. Jejich fundamentální články jsou ale obsažnější o příkázání Ježíše Krista o lásce k Bohu a bližnímu a pro tyto články vznikly ve středověku veliké války, které zle postihly i naši zemi a tak místo lásky se popravovalo, upalovalo a mučilo, jen s tím rozdílem, že nové fundamentální články se jmenovaly kompaktáta a vydržely jen do porážky u Lipan.

Některé další fundamentální články pocházejí z Koránu a hovoří o tom, že kdo padne v boji o Alaha, dostane se do nejvyššího sedmého nebe, a to prý stojí za to, jiné fundamentální články hlásají třídní boj a nenávisť a jejich působení jsme měli tu čest poznávat 40 let ve stínu šibenic a mříží kriminálů, takže jsme s nimi seznámeni velmi dokonale a nepřejeme si býti ještě dále poučováni. Když se trochu zamyslíme nad tou hromadou názorů, násilí a zvůle, začíná nám být trochu nevolno od žaludku a se všemi těmi názory bychom nejraději někam hodně daleko praštili.

Jenom na konci, v tom rozčilení, se ozve v místě, kde bývá srdce, takový malý brouček a ten se neúnavně hlásí o slovo, až ho nakonec poslechneme, aby nám to své řekl: "Proč si nevyberete jen to dobré a osvědčené a proč to pak všichni neděláte?"

Není tady konečně návod na jeden potřebný a dobrý fundamentalismus lidského typu? Ty základní články z konce minulého století k nám hovoří právě teď stejnou řečí, jako hovořily tenkrát, propagují a uplatňují to, co naše země i stát nutně potřebuje a co naši politici nejsou schopni nám dát, protože to sami neznají a ani nedovedou nalézt. Spolu s ekonomickými úvahami a právními rozbory je nutné do celé akce vložit právě tu trochu lidského srdce, vlídnosti, porozumění, dobré vůle, sjednotit se ve společné snaze a touze po klidu, všeobecném prospěchu, po pravdě a spravedlnosti. Ta společná touha i snaha - jak víme z minulosti - má obrovskou sílu a leknou se jí i ti politici, kteří si ještě myslí, že mají patent na všechno, hlavně na umístění na předním místě ve vládě nebo parlamentu a to ostatní se poddá.

To už jim můžeme dosti důrazně říci činy. LUPA

Různé

Kdo se chce stát členem Sdružení bývalých politických vězňů, přihlaste se na adrese: SPV - Praha 8 - Karlín, Křižíkova 97. (Stanice metra B). Nikdo vás nebude urážet až jsi doktor, profesor nebo dělník. Hlavně je třeba, abychom mezi sebou měli jen čisté a dobré mukly, bez kamarádů s StB, KSČ a LM.

Upozornění pro předplatitele časopisu "Věrní zůstali". Jelikož nám KPVC zabrala veškerý majetek (včetně redakce) a také peníze, které jste poslali jako příspěvek na časopis pro rok 1995, může se stát, že vám budou příspěvky poslány zpět na vaši adresu. Tím chtějí zlikvidovat váš časopis. Budete-li mít zájem, aby časopis i nadále vycházel, pošlete své příspěvky na bankovní spojení: Investiční banka Praha - Karlín č.ú. 101023258/5100. V příštím čísle obdržíte složenky.

Žádáme naše členy SPV o spolupráci v naší organizaci nebo redakci. Zájemci přihlaste se v kanceláři v Karlíně - Křižíkova 97.

Za SPV Stanislav Stránský

Muklovská rekreace

(dokončení ze str. 1)

Bratři Slováci měli zájem o náš časopis a i o spolupráci s redakcí - protože i na naší straně byl zájem o spolupráci, byla dohoda rychlá a jednoduchá. Rozhovory probíhaly vždy po večeři spolu s vyprávěním a podáváním informací i při věnování pozornosti rozloučení p. Markoviče s televizním pořadem.

Během týdne jsme podnikli řadu výletů - nezdařil se výlet do Dámenovské jeskyně pro poruchu el. proudu, ale všechny ostatní výlety i zájezdy se zdařily. Navštívili jsme Štrbské Pleso, Poprad, Lomnický Štít a samostatně s manželkou Poprad - Tatry, které se ale celé zahalily do mrakových cáru, takže nádherné panorama jsme neviděli a ani z Popradu nevyfotografovali.

Rozloučení provázek výměna adres a vyslovení naděje na další setkání v Bratislavě příštím rokem na sjezdu komise pro zjišťování zločinů KSČ. LUPA